

La Nostra

*** ANY SISÉ.—NÚM. 270 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 2 D'AGOST 1915 ***

POLÍTICA GROSSA

La situació exterior de França l'explica una importantíssima revista en els termes següents:

«Al Este tiene a Italia, que puede lanzar sobre su frontera 600 mil hombres; a Nordeste Alemania, cuyo ejército es sencillamente doble del francés, cosa natural en un país de 7 millones de habitantes, harto más sólidos que los 39 millones de franceses, roídos físicamente por todos los vicios y moralmente por todas las predicaciones malas de la libertad mal entendida, y Bélgica que se cruzará de brazos al ver pasar por su territorio los ejércitos alemanes hacia la indefensa frontera francesa, lo mismo que se cruzará de brazos Inglaterra al ver atacadas las costas francesas por la escuadra alemana, mientras la francesa, ahora concentrada toda en el Mediterráneo, harto hará con defenderse de la italiana y austriaca. Su aliada Rusia encontrará—si se mueve—que esto está por ver, de frente medio millón de alemanes, que podrá distraer Alemania, á cuenta de los italianos que al Occidente se le suman, más todo el ejército austriaco, para defender, ya que a Rusia no han de pensar invadirla los germanos, una frontera admirablemente fortificada. En esas condiciones, y con un ejército que sale de un pueblo al cual se han predicado todas las rebeldías y que se desbandará después de fusilar a sus oficiales, en cuanto sufra las primeras derrotas, está Francia, abandonada por todos, recibiendo por los aires insultantes visitas de dirigibles y aeroplanos alemanes para que un día el populacho arrastre a unos oficiales, de lo cual en Lunivelle se estuvo bien cerca hace cosa de un mes, y tenga Alemania un *casus belli*, y Rusia un pretexto para imitar a Inglaterra en lo de cruzarse de brazos, por haber sido Francia la causante de la guerra».

Aquesta es la nació quina amistat tan atanyosament cerquen i mendiquen els nostres desafortunats i funests polítics liberals. Com si no haguessen fet ja prou contra Espanya acabant d'enfonsar les derreres engrunes del imperi colonial amb l'ignominiós Tractat de París volen completar la seva obra amb una vergonya més.

Les visites dels quefes del Estat d'Espanya i l'ateu França, además de constituir un desaire per Alemanya que resentiment ha cercat nostra amistat, aparta d'Espanya les simpaties de les demés potencies de la Triple Aliança.

Seguint aquest camí no tardarem gaire a veurer-nos en la necessitat d'oferir les nostres energies i els nostres sacrificis als nostres veïns, deixant que ells mateixos senyalin el preu del auxili d'Espanya, que be podria ser el mateix que'l que la marina francesa va donar a la nostra en les aigües de Trafalgar.

COMPTESA DE CASTALLITX

RONDALLA

(imitació de poesia popular)

DEDICADA ALS ALUMNES DEL PATRONAT

Castellitx era Eucaria
poblada de mallorquins
hereters del Rei en Jaume
en nom de Deu-Jesucrist;
y, per una joveneta
bella com un nard florit,
(pero, sens pare ni mare
ni llar que li das abrig.)
Un Creuat, com la va veure,
d'amor ne quedá rendit,
y, tantost com va casarlos
el Rector de Castellitx,
a s'esposa, l'espòs deia:
—Jo t'hauré de dexá aquí,
pues m'en som d'aná a la guerra,
segons teng mon compromís;
tu haurás la meua soldada
perque't pugues mantenir;

guart-se en pau la santa Verge
patrona de Castellitx!
y a mi'm deix torná a Mallorca;
tots los moros esvaits!

Al cap de mitx any tornava
a Mallorca, l bon marit,
y deia, trucant la porta:
—Mia'sposa, vina a obrir!
La madrastra responia:
—Vostra'sposa no es aquí,
que es exida a portar aigua
per rentarse uns faldallins,
y manca, senyor, de casa
desde abans del sol exir.
—Malpensada es tal exida
mentres camp un sarrahí
per les costes de Mallorca
y als entorns de Castellitx...
—Digaumé: d'ont porta l'aigua?
—Del aujup dels bells captius.
—¡Oh la malvada madrastra,
quin cor teniu tan ruhi!
Jo m'en vaig a reconduirla,
que de vos ja no m'en fiy,
trescaré de nit y dia
cercaré de dia y nit,
per les coves y les platjes
ont se crien veis-marins,
per poblats y per deserts,
en que sápia morirhi.—

Y ja encellava el cavall
frissant, havent, de partir...
dementres que la traidora
s'el mirava ab fals somris,
y captant almoyna deia;
su-llá-prop, un pelegri:
—¡Ay! l'esposa virtuosa,
la del cor caritatiu;
Ay! la jove llimosmera
lluna d'or de Castellitx....

Com l'ascolta el cavaller,
tot rebent, axí li diu:
—Germanet: ¿no me sabriau,
(axí Deu vos aussiliy)
darme noves delitoses
de l'esposa per qui visc?
—Com una monja claustrada
esperava'l seu marit,

tot plorant de nit y dia
lo seu cor anyoradís.

—Germanet, y no'm sabriau
(axí Deu vos assiliy)

dirme, en veritat, m'esposa
si, per cas, corre perill?

—Bon senyor: ¿la piuladiça
de velzies, no sentiü
revoltant tota'sburbada
y siulant dins Castellitx:

«la madrasta vil mentía...
bona'sposa: obriu! obriu!»?

Amb axò ja guaytava ella
del finestral a l'empit,
y a son bon espòs li deya:

—A Deu gracias! ¿D'ont veniu?

—Venc de batrer els corsaris
després que'm van redimir
els frares redemptoristes,
de la preçó de Tunís.

Mitx any he viscut esclau
pués que vaig esser trahit
per un renegat manxer,
riberes de Santaguí;

Valgam que al Rey de Mallorca,
per mar, he pogut servir
y que, de la Morería,
la sort m'en fé fugitiu;
y ara he portat rescatada
la Verge de degotis
que dins el foc ennegriren
els infaels sarrahins (*)
y, sacrílecs! mutilaren
el seu infantó diví.

Per axò'l Rei de Mallorca,
mostrantse de mi agrahit,
volgué nomenarme compte
del Pujol de Castellitx;
y jo vull deixar l'imatje
a s'esgleya y sos vesins
per recort y presentaya
de cristians pelegríns;

Y a més per devota mostra
de lo molt que vos estim,
m'esposa, bella orfanesa,
maca com un nard florit:
vos dug un collar de perles
enfilades en rubins,
y una saya, y una percinta
de seda, de blau turquí,
y una bossa llimosnera
y, broidats, uns escarpins...

Tot axò porque heu siguda
faèl al vostro marit,
y haveu fet moites llimosnes
als vellets bons pelegríns,
y heu sufert amb paciència
eis desaires més ruhins
encomenantme a la Verge

de la Pau de Castellitx;
Per axò sereu comptesa,
y axí Deu nos aussiliy!

B. FERRÀ.

25 Juliol 1913.

Copiám de «El Grano de Mostaza» de Sóller, lo siguent:

PRIMEROS PASOS

Hablando del Mitin

El día 11 de los corrientes reunióse la Junta de la Congregación para comenzar a organizar el Mitin proyectado contra la blasfemia. Se hizo notar la uniformidad de criterios en todos los que se habían oído hablar del mitin, y fué un detalle alentador ver como muchos han aplaudido con entusiasmo la iniciativa. Se juzgó conveniente, siguiendo las huellas de los grandes mítines celebrados en Gandía, Pamplona, etc, que

La Junta de Honor

estuviese compuesta de una Comisión del Clero y otra del Ayuntamiento que ejerciesen saludable influjo en toda la ciudad y se moviesen, todos, siguiendo el ejemplo alentador de sus Autoridades. Se nombró una comisión para que

visitase al señor Alcalde

para pedirle apoyo y ayuda. Luego se procedió al nombramiento del

Comité organizador

del Mitin y fueron propuestos los siguientes señores que admitieron, previo aviso, sus cargos.

Presidente: D. Juan Puig, Alcalde de Sóller.

Conciliario: Rdo. Sr. D. Rafael Sitjar, Cura Párroco.

Vice-Presidente: D. Mateo Colom Puig.

Secretario: D. Jerónimo Pons.

Vice-Secretario: D. Guillermo Mora.

Tesorero: Rdo. Sr. D. Andrés Bisbal.

Vice-Tesorero: D. Joaquín Reinés.

Vocales: Rdos. Sres. D. Antonio J. Mora y D. Antonio J. Garau, D. Amador Canals, D. Guillermo Colom, D. Antonio Castañer y D. Guillermo Ferrá.

Este Comité es el encargado de la organización del Mitin, de llamar oradores, de invitar Centros y Asociaciones, de dirigir una Alocución al pueblo de Sóller, de redactar las conclusiones del Mitin, etc.

Se señaló el 5 de Octubre, para celebrarlo.

La Comisión encargada, el día siguiente visitó al Sr. Alcalde, quien acogió la idea con decidido entusiasmo, apenas se la expusimos. Nos dijo que celebraba de veras la iniciativa ya que se impone una represión enérgica contra la blasfemia que va tomando proporciones alarmantes en nuestra ciudad; luego nos prometió que en la próxima sesión hablaría del proyecto. Y hoy con honda satisfacción nos enteramos de que fué acogida unánimemente por los señores Concejales la proposición de apoyar el Mitin y de coope-

rar decididamente a su feliz éxito. Se nombró la comisión de Concejales que, juntamente con la comisión del clero, forman

La Junta de Honor

Comisión del Clero: Rdo. Sr. Rector, Rdo. Sr. D. José Pastor, Rdo. Sr. D. Bernardo Oliver, Rdo. Sr. D. José Marqués.

Comisión del Ayuntamiento: D. Damián Canals, D. José Colom Casasnovas, D. Bartolomé Colóm.

**

En breve se reunirá el Comité para nombrar las Comisiones de propaganda, de festejos cívicos y religiosos, la Junta de Señoras para recaudar fondos, y para invitar a las entidades de Sóller a una reunión. De todo daremos cuenta en el próximo número.

No ha mucho escribimos á la Lliga del Bon Mot pidiendo oradores para el Mitin;

Tenemos la seguridad de que

Los Oradores del Mitin

serán oradores de verdad.

Acabamos de recibir una carta admirable y entusiasta del apóstol de la campaña contra la blasfemia

Even d'Escep

en la cual nos da instrucciones luminosas y a la vez nos propone algunos oradores de nota que con sus declamaciones elocuentes han hecho obra decisiva en pro de la nobilísima causa del bien hablar y depuración del lenguaje.

Rogamos a las Congregaciones de los pueblos que se preparen para enviar una comisión al Mitin que celebraremos

El 5 de Octubre

no ha de haber ninguna Congregación de Mallorca que no mande su representación al Mitin. En representación de los congregantes mallorquines hablará un orador adheriéndose a las conclusiones aprobadas.

Dios haga que el mitin proyectado sea el principio de un resurgimiento del bien hablar, un florecimiento de las buenas costumbres, y sea causa de que se destierren de nuestra ciudad la blasfemia y los excesos de lenguaje.

**

Por encargo del Comité escribimos una carta al M. I. Sr. Secretario de Cámara, dándole cuenta del proyecto y pidiendo una bendición del Ilmo. Sr. Obispo para que sea fecunda la labor que hemos emprendido con decidido entusiasmo.

El Rdo. Sr. Rector, en contestación a la nuestra, ha recibido una hermosísima carta del Sr. Obispo que nos llena de consuelo y que trasladamos al GRANO para que puedan saborearla nuestros lectores.

Palma, 18 de Julio de 1913.

Rdo. Párroco de Sóller:

Para todos los que aman sinceramente el orden moral y especialmente para los que tenemos el estricto deber de vigilar por su incolumidad, es sobremana consolador que la Congregación de María Inmaculada y de San Luis Gonzaga, erigida en Sóller, haya

(*) A la Mercé de Palma s'hi guarda, en la capella de Sta. Llúcia, la Verge rescatada; es de marmol negre.

proyectado celebrar en esa ciudad un Mitin contra la blasfemia.

Merecen, además, el parabién y la gratitud las dignísimas Autoridades de esa ciudad de Söller al conceder favorable acogida y alta protección a un acto tan eficazmente educativo.

Con todo el afecto del corazón bendecimos a los iniciadores y cooperadores de la cristiana empresa, deseando se lleve a término con el más feliz resultado, para provecho de Söller y ejemplaridad de las otras poblaciones de Mallorca, más o menos invadidas por exóticas locuciones que manchan los labios y acusan la perversidad del alma.

† PEDRO, Obispo de Mallorca.

BECERRADA

Dimars d'aquesta setmana se va celebrà una becerrada a la Plaça de toros d'aquesta Ciutat amb motiu de les festes dedicades a Sant Abdón y Sant Sennen.

Se torearen quatre *becerros* o vadells de sa ganaderia de Son Sant Martí per varios aficionats de sa localitat. A sa sortida d'es primer bou tenguerem s'honor d'admirà la serenitat d'en Joan Sarrié, el qual, vestit de a modo de Sanxo Pança, va agontà ferm i serè demunt un pedestal les envestides del *cornúpeto*. Aquest vadell el va despatxà, després d'un artístic afany el nostre distingit amic D. Abilio Verdura, d'una colosal estocada que li valgué una gran ovació i un regalo de la Presidencia.

La mort del segon toro corria a càrrec d'un individu que per la mostra resulta esser una esperança de s'art. La seua manera de toreà es molt assablada a sa d'en Gallo per allò de *ras espontás*; no va convense an es públic que va exterioriçà s'aburriment que sentia, fins qu'es cap darré va caure'l toro després d'unes 30 estocades suministrades la major part d'elles demunt s'esquena de s'animal.

Sa iijia del tercer bou no va tenir res de notable per resultar manso.

Es quart va esser toreat de capa en bastant d'acert per un jove aficionat de Manacor el qual se va desfer d'ell a sa primera estocada lo que li valgué ovació i sortida en *hombros*.

UN EXPECTADOR.

Noves d'Inca

EN HONRA DELS PATRONS.—En la solemnitat acostumada s'ha celebrada la festa dels Sants Patrons Abdón i Sennen.

Dimars de capvespre, mentres el poble se divertia amb la becerrada de que se parla a un altra lloc d'aqueix número, a la iglesia parroquial se cantaren matines dels Sants Patrons.

Entrada de fosca, enmitx de l'esplendor de gran il·luminació se cantaren Completes amb assistència del Ajuntament i les colles de revellers.

Dimecres, després de Tercia, hi va haver Ofici major, actuant de celebrant el Rnt. Sr. Rector, Mossen Bernadí Font, que a pesar de la seua sa-

lut delicada volgué obsequià els Sants Patrons. A l'ofertori predicà el Rector de Santa Maria, Mossen Francesc Rayó, fill d'Inca, textint hermos penegiric als Màrtirs de Jesucrist. Retregué els honors de la Ciutat. Fonc una oració sagrada d'escaent literari que agradá moltíssim. Se cantà la missa de Ballver.

El capvespre hi hagué s'acostumada proceçó, en les reliquies dels Sants.

A tots aquest actes religiosos assistí l'Ajuntament presidit pel Sr. Batle D. Antoni Ramis.

El Programa de la festa cívica no va esser tant extens com el del derrers últims anys, pero aximeteix bastant llamatiu.

Al tò de les xeremies se ballà la clàsica revella recorreguent els principals carrers de la població. Aqueix número que encara no fa molts d'anys constituia la clau principal de la festa per la seua gracia i tradició, està de baixa; i si la cosa va seguint així, de qui pocs anys an els uys de molts serà una deshonra el ballar al estil innocent del país.

En les vetlades dels dies 29, 30 i 31, ses bandes de música d'Inca dexaren sentir agradívoles tonades dels seus repartoris. Cridà l'atenció la que dirigeix el Sr. Rotger per la seua afinació armònica i l'ecxecució de pessés difícils que estrenà.

Els carrés del Comers, Plaça i carré Major se veren animats per moltíssima gent que anava i venia, mostrant un luxe fora de punt, i qualque senyoreta, fora de la decencia per mostrar les formes seues o matlleuades del cos. Un temps un homo passava gust de veure cares fresques i sanes com un gra d'ai; però ara aquests vestits rars i envetricolats, aquestes falde embotona les que pareix que s'han d'obrir, decanten importància a l'hermosura de la cara, que Deu ha contornada. No sé si son els meus ulls, o efecte de la gran il·luminació o dels polvos, que moltes maques me semblaven emblancaides o que anaven alices, sens encant a les seues cares.

—Bono, Cronista, no facis digrecions que tú sempre fas maig.—

No res; tornem a la ressenya festiva, per dir que la il·luminació dels carrés del real de la festa tenia l'aspecte de les grans ciutats en dia d'alimares; que'ls paperins posats per l'enginy de Mestre Tomás, pareixien unes grans banderes nacionals que cobrien nostres carrés; que les corregudes des «Cos» foren assolaiades; que les cucanyes de la plaça de la iglesia molt divertides i feren l'alegria dels gatlots; que'ls focs artificials amollats a les places d'Orient i Mercat vei causaren l'admiració de tothom per les seues combinacions i novetat; i que'ls carrés eren petits per contenir la massa de gent de tot estament que acudí a nostres festes patronals, vegent-se bastantes persones esternés, i que'l poble quedà content i satisfet.

VIATICADA.—Sa Madona, Margalida Llinás, esposa de l'Amon Joan Alzina (de ses Monges) està viaticada d'aquests dies a causa d'una greu malaltia que sofreix.

A l'hora que escrivim, a les 10 del mati del divenres hem preguntat per ella i mos han contestat que està relativament bé.

Desitjam per la distingida Malalta el restabliment de sa salut corporal, si convé en orde a la seua salvació eterna.

AIGADA.—Dijous a cosa de mitx dia va fer una aigada ben forta i rebunyent que durà cosa de mitja horeta, desbaratant nostro mercat en satisfacció de tots.

FERIDES.—Una de ses bombes que se molia-

ren dijous a vespre varen alçar algunes pedres que arribaren an el balcó de la viuda de Castellà, ferint a dues persones. Se creia que també havia ferit al valencià que les desparava perquè caigué en terra i aclarit el fet va esser que se tirà d'esquena quant vegé que perillava.

DESCUIT.—Mos diu una persona que se retirà divenres dematinada qu'an aquelles hores encara els empleats del Municipi no havien decantades les cadenes que tancaven el real de la festa. Si en l'oscuritat de la nit haguessen passat carros perillava una veria. I llevors... qui la té la guarda.

JUBILEU DE PONCIÚNCULA.—El temps que acabám de confeccionar el present número a la iglesia de Sant Francesc s'està celebrant la solemne festa de Nta. Sra. dels Àngels, amb motiu de guanyar-se el gran Perdó d'Assis.

Registre Civil

DEFUNCIONS DEL MES DE JORIOL

- Dia 1—Sebastiá Planas, casat, 77 anys.
—D.ª Pau Calderón Castelló, viuda, de 78 anys.
Dia 3—Josep Bibiloni Fiol, casat, 84 anys.
Dia 5—Maria Amengual Truyol, un any i mitx.
Dia 6—Maria Oliver Truyol, casada, 39 anys.
Dia 7—Gabriel Durán Melis, 3 anys.
Dia 9—Pere Barceló Llambias, casat, 39 anys.
—Isabel Calderón Pujadas, 2 anys i mitx.
Dia 10—Miquel Mulet Torrens, 18 mesos.
Dia 11—Josep Pericás Pieras, casat, 48 anys.
—D.ª Juana Verd Amengual, casada, 42 anys.
Dia 13—Magdalena Miralles Coll, 3 anys i mitx.
—Francisca Amer Pol, casada, 75 anys.
Dia 14—Carlos Campos Muñoz, 4 mesos.
—Juan'Aina Rubert Ramis, viuda, 75 anys.
—Juana Garcia Jordá, 2 anys.
—Nadal Serra Figuerola, fadri, 19 anys.
—Francesc Fiol Corró, 2 anys.
—Rafael Marroig Nadal, 3 anys.
Dia 15—Miquel Beltrán Brunet, 2 anys.
—Miquel Prats Quetglas, 1 any.
—Antonia Beltrán Martorell, 1 any.
—Pere Llabrés Payeras, casat, 68 anys.
Dia 17—Francesc Cabanellas Coll, 2 anys.
—Francisca Amer Quetglas, 22 mesos.
—Francesc Coll Truyol, viudo, 70 anys.
Dia 18—Juan Llabrés Capó, 11 mesos.
—Jaume Quetglas Socias, 17 mesos.
Dia 20—Esperança Gali Ferrer, mitx any.
Dia 21—Gabriel Oliver Melis, 3 anys.
—Catalina Llopis Durán 11 mesos.
Dia 23—Antonia Genestra Juliá, 2 anys.
—Isabel Durán Buades, un any.
Dia 24—Antoni Llompart Martorell 7 mesos.
Dia 25—Antoni Ferrer Prats, 2 anys.
Dia 26—Margalida Alorda Beltrán, 4 anys.
Dia 27—Bernadí Alorda Beltrán, 28 mesos.
—Agustí Reys Mayol, 5 dies.
Dia 28—Francisca Morro Planas, 1 any.
Dia 30 Juan'Aina Vallespir Munar, 72 anys.
—Pau Salom Socias, un any.
—Catalina Coll Genestra, un any.
Dia 31—Francisca Huguet Martorell 3 anys.

Resulta que han mort durant aqueix mes: 12 persones grans i 30 aubats.—Total: 42 defuncions.

Secció de Cultos

Festa religiosa que consagren a Sant Domingo de Guzmán sos devots i benefactors, a la iglesia d'ont es titular.

Dia 3.—Entrada de fosca solemnes completes.

Dia 4.—A les 9 i mitja Tercia cantada i Ofici major, cantant-se la partidura de Ballver.

Predicará Mossen Antoni Sanxo Catre-dàlic del Seminari.

Horabaxa solemne conclusió de la novena.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

		Pesetes	
Bessó	a	140'00	el quintá.
Blat	a	19'00	la cortera.
Xexa	a	19'50	id.
Sivada	a	10'50	id.
id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	9'50	id.
id. foraster	a	9'00	id.
Faves pera cuinar	a	20'00	id.
id. ordinaris	a	19'00	id.
id. pera bestia	a	18'00	id.
Blat de les Indies	a	14'50	id.
Fasols	a	00'00	id.

UN PAGÉS BENEIT

(Contarella)

Una vegada un mestre y es seu fadrí, demunt s' acera des carré, su devant es portal de sa fusteria, serravan un tió (aquexa es teua, aquexa es meua); y, com feya un sol que cremava y era prop de mitx dia, ses gotes de suó los queyan de sis en sis.

Amb axó passava per allá un pagés, amb un feix de forchs d' ays demunt s' espalla y cridant a tota veu.—¿Qui vol comprá ays?

Es mestre, qu' era un poch *faceto*, el va cridá, y, quant el tengué prop, li diu:

—No, jo no vaig d' ays; vos he cridat per dirvos si vos voleu llogá amb mí.

—¿Quin jornal don tu? ¿Quina feyna he de fer?

—Una pesseta y mos fareu llum, mentres serram.

—Feta está sa barrina; respongué es pagés, tirant ses cames d' ays a sa branca d' es portal.

Es fadrí, que havia entesa sa broma des mestre, ja es partit a dins sa cuina y treu un llum de cruya, amb so ble encès.

—Feis llum a n'es tió, li digué es mestre, mentres ell y es fadrí, *zis-zuas, zis-zuas*, ja han tornat seguí, serra qui serra.

Es pagés, molt, sério, fent llum a n' es tay, y sense obrí boca; y es fadrí emplement es

sol. Amb això els veinats y els qui passavan s' en temeren; y a l' instant tots feren rullor, y es pagés aguantant es llum ben dret.

Es mestre se cansá de veure un homo tan formal, que no feya cas de ses riayes, y li va dir:—¿Aubercocch! ja basta; t'en pots aná, y duten els ays!

—Doname sa pesseta, digué ell, dexantli es llum en terra.

—Vesten d' aquí, barbatxo!

—Per una pesseta m' heu llogat; o l' em donau, o vos duch per *justici*.

Sa gent se va posá de part des pagés; y es mestre, veent la cosa bruta y que aquell pagés no afluxaria, se treu una pesseta, y l' heu tirá, amb mo'ts mals modos, diguentli:

—¡Jas!... la t' regal! y fes sa teua via.

Es pagés la pren, l' estoja y torna allargá sa ma, responent:—¡Gracies! Are doname sa que' m deveu.

Es fusté ja estava fora corda y li fé amnasses si no se'n anava. Empero es truy crexia de tal modo, que ja no porian passá pes carré. Y, fos que l' avisassin, fos casualitat, s' entrega, vara en ma, *s' alcalde de barrio*. S' entera de lo succehit i condená es fusté a pagá s' altre peseta, suposat que se primera l' havia regalada a nes pagés. Y aquest agafa els ays y tot formal, començá a cridar, amb tota sa força: ¿Qui m vol torná a llogá per fe llum?—X

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11— Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Lanería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FJO

Aviso Se alquila la casa número 33 de la calle Muntanera de esta ciudad.

Para informes dirigirse á D. Miguel Pujadas.—Abogado.

LLIBRERIA

d'EN MIQUEL DURAN

CARRÉ DE LA MURTA 5.—INCA

SECCIO RECREATIVA

Tenim les POESIES dels autors mallorquins sigüents: de Mosen Riber, d'En Ferrá, (Pare), d'En Tous i Marolo, d'En Penya, (Pare), d'En Mulet i Reinés, de Mossen Miquel Gayá, d'En Garcia Rover, de N'Antonia M^a. Salvá, d'En Gelabert i Cano, d'En Maragall, (autor catalá).

Poetes Balears del sigle XIX.—*Lo Joglar de Mallorca* d'En Rosselló (Poetes catalans dels sigles XIII i XIV). les *Obres Rimades de Ramón Lull*.

En PROSA mallorquina tenim: Rondayes Mallorquines d'En Jordi des Recó; *Flors de Cart* de Mn. Salvador Galmés; *Ayges Forts* de D. G. Maurá; i els *Aplecs* de D. Bartomeu Ferrá.

En *Novel·les Castellanes* tenim existencia de les Biblioteques més renombrades d'Espanya, com son: *Biblioteca Emporium* de can Gustavo Gili; *Biblioteca Patria* de obres premiades; la del *Apostolat de la Premsa* i moltes altres que no están bareiades en sa moral católica.

La Lectura Popular, Biblioteca d'autors catalans que surt cada dijous en quaderns de 32 planes a 10 céntims.

OBRES DRAMÁTQUES pel teatre católic o colegial també'n tenim un bon assolit format de les estenses colleccions publicades per les editorials *La Ormiga de Oro*, *La Salaciana*, *Can Bastinos*, de Barcelona; can *Calleja* de Madrid; i d'altres procedencies.

Vaja, no's pot dir que a Inca, per esser un poble tant poc aficionat a la literatura no se'n puga trobar de sana, bona i barato que no fa mal d'uys ni mal de pits. Es ben segúque dençá que'l mon es mon a Inca no hi havia haguda una existencia venal mes grossa i escullida.